

В'ячеслав Прах

*Жінки
створені,
щоб їх...*

Перекладач Інна Демчук

Київ
BOOKSHEP
2020

Зміст

Частина I

Бережіть у ній жінку 13

Розділ 1

Твоя жінка завжди подобатиметься
іншим чоловікам... 14

Розділ 2

Чому жінки залишають нас? 25

Розділ 3

Жінки залишають тих, кого до нестями
кохали... 32

Розділ 4

Чому їх залишають чоловіки? 37

Розділ 5

Кохані, не розповідайте нам про своїх
колишніх..... 50

Розділ 6

Жінка у своєму житті кохає двох чоловіків..... 54

Розділ 7

Чому чоловіки повертаються до коханих? 58

Розділ 8

Чоловіки не здатні відчувати?63

Розділ 9

Чому чоловіки знаходять коханок?..... 68

Розділ 10

Хто такі коханки і що вони відчують?.....79

Розділ 11

Чому жінки знаходять собі коханців?..... 83

Розділ 12

Жінки не замінюють коханих..... 89

Розділ 13

Ідеальний чоловік очима жінки..... 94

Розділ 14

Жінку не можна кривдити..... 98

Розділ 15

Жінок не приваблюють гроші,
їх вабить успіх...102

Розділ 16

Вона нікого крім тебе не кохала...104

Розділ 17

Вона не хоче, щоб ти страждав...108

Розділ 18

Чоловіки милуються доглянутими
жінками... 114

Розділ 19

Мені траплялися нещасні жінки... 119

Розділ 20

Жінка може й не попросити допомоги,
але чекатиме від чоловіка кроку..... 122

Частина II

Жінки, я закликаю вас... 125

Розділ 21

...віднайти свою втрачену цінність!..... 126

Розділ 22

...припинити накопичення образ і отруєння
ними власної душі 129

<i>Розділ 23</i>	
...живіть сьогодні!	131
<i>Розділ 24</i>	
...не бігати за чоловіками	135
<i>Розділ 25</i>	
...не повертатися до своїх колишніх!	139
<i>Розділ 26</i>	
...поважати своїх чоловіків	143
<i>Розділ 27</i>	
...насолоджуватися свободою доти.....	148
<i>Розділ 28</i>	
...бути жіночними	154
<i>Розділ 29</i>	
...народжувати дітей.....	156
<i>Розділ 30</i>	
...бути жіночними, сексуальними, вірними. Носити красиві сукні, користуватися косметикою, гарними парфумами. Тримати рівну поставу й завжди мати чарівний вигляд. Хай де ви перебуватимете... ..	161

Частина III

Чоловіки, я закликаю вас... 163

Розділ 31

...влаштувати вашій жінці несподівані
сюрпризи й дарувати маленькі радощі..... 164

Розділ 32

...даруйте їй квіти просто так! 166

Розділ 33

...будьте уважні до неї 176

Розділ 34

...будьте чоловіком поряд із нею 181

Розділ 35

...якщо вона плаче, не залишайте її 184

Розділ 36

...не обманюйте жінок..... 187

Розділ 37

...говоріть про свою жінку завжди
лише гарно 189

Розділ 38

...приборкуйте своїх внутрішніх демонів,
не дозволяйте їм житися її енергією..... 192

Розділ 39

...кохайтеся з нею якомога частіше 195

Розділ 40

...забудьте про своїх колишніх жінок і ніколи
не порівнюйте її з ними 197

Розділ 41

...робіть для неї все від щирого серця
й нічого не просіть натомість 200

Частина IV

*Чоловіки та жінки,
я закликаю вас... 203*

Розділ 42

...намагатися працювати над собою
у стосунках!..... 204

Розділ 43

...не жалійте себе..... 213

Коли моя дружина вперше прочитала цю книжку, то сказала: «Як шкода, що вона не трапилася мені раніше. Коли я ще не знала тебе, й себе не знала...».

Вона помовчала й додала: «Ти хотів би повністю відповідати тому „чоловічому рівневі“, який завдав своїм «закликом» до чоловіків?». Я відповів: «Так!».

Можливо, багато з них по прочитанні цієї книжки мене засудять, назвуть бабієм чи навіть «не чоловіком». Авжеж, я справді не здивуюся, якщо ті, кому я «не догодив», або ж навпаки — ті, кому «догодив» аж надто, — скажуть, що книжка написана жінкою...

Я готовий прийняти думку кожного. Та чи ви готові прийняти мою?

*Присвячую матерям, дружинам і музам.
Присвячую кожній родючій піщинці землі...
Дякую за синів, доньок і перемоги.
Ця книжка — моя подяка вам!*

*

Байдуже, чоловік чи жінка візьме до рук цю книжку, гадаю, кожен може почерпнути з неї щось важливе...

Частина I

*Бережіть
у ній жінку*

Розділ 1

Твоя жінка завжди подобатиметься іншим чоловікам...

...бажаєш ти цього чи ні!

Якщо ти обираєш красиву жінку, будь готовий до того, що й решта представників сильної статі насолоджуватимуться пахощами твого задоволення. Нюхати квіти в чужому саду — не злочин, до того ж багатьом квітам до вподоби, коли ними захоплюються, милуються, а їхній запах, відчутий бодай на мить, запам'ятовується. Від цього вони квітнуть пишніше й поширюють ще чарівніші пахощі.

Жінки — це квіти, воістину цвітуть для цілого світу, а готові належати лише одному поціновувачеві їхньої чарівності!

Не картай свою жінку за її красу, адже бажати — не означає мати, нюхати — це не зривати, а запам'ятати — не те саме, що бути поряд.

Хіба пісню проклинають за те, що вона прекрасна?

Якщо ти обрав вродливу жінку, будь ласка, залишайся сильним! Адже ти міг обрати кволу,

нікому не потрібну троянду, в саду якої не буває глядачів, бо її пахощі не тішать, бо її красою не захоплюються інші.

Але ти обрав її, мелодію, яку прагнуть слухати, насолоджуватися її звучанням. Навпаки, маєш тішитися, що поряд із такою жінкою ідеш саме ти.

Хіба з нею ти не розкриваєшся інакше?

Не ревнуй! Ревнощі — це пухлина кохання, подібна до ракової. Не переймайся, ніхто не відніме в тебе твою красуню, якщо сам одного разу не відмовишся від неї. Жінки — розумні квіти, їх можна вкрасти, якщо тільки вони самі цього забажають...

Понівечити жіночу вроду, аби лишень нею не захоплювалися інші чоловіки, — таке може хто завгодно, друже мій. Знаєш, скільки в цьому світі зів'ялих, колись красивих квітів, від яких усі були в захваті? Їх безліч.

І так мало тих, які давно вже комусь належать, але й досі мають такий чарівний вигляд, ніби вони вільні...

Не варто губити свою втіху, аби лишень не зважали на неї інші, аби нею не милувалися. Можливо, ліпше навчитися радіти з того, що це диво росте в твоєму саду... Розумієш?

Звісно, ти все розумієш, батьку!

Так дивно: я завжди пишу свої книжки нібито для всіх, проте адресати — певні люди з мого життя. Ті, кому я чогось не довів... Чому саме батькові адресую ці рядки?

Я змалечку пам'ятаю, як він лаяв мою маму за те, що вона, перш ніж вийти з дому, фарбувалася й користувалася парфумами. Я тоді не розумів, чому батько відчуває таку злість. Що красивіша мама виходила «на люди», то більше образ він накопичував.

Вродливої жінки поряд із собою мій татусь не сприймав. Йому потрібно було, щоб мама ходила вдома в старому, засмальцьованому халаті, недоглянута, без косметики. А про манікюр і зачіску — що їй казати!

А найголовніше — щоб мама й «на люди» виходила неодмінно така, яка була вдома — нежіночна...

Моєму батькові було комфортно жити з «бляклою, нікому не потрібною трояндою». Аби лишень не глянуло на неї чуже око, аби не забажали її інші чоловіки...

А чи кохав він жінку, яка жила поряд? Я зміг запитати про це лише в двадцять чотири з половиною роки, коли став вищим і сильнішим за батька. Коли навчився підтягуватися на одній руці, як він у свої яскраві молоді літа. Коли

я нарешті перестав щоразу поводитись, як він, адже, перетворюючись на його подобу, копію, оригінал від цього не ближчав. І сам собі я аж ніяк не здавався кращим за батька.

Та з плином часу я став кращим за себе.

Батько ревнував, і, можливо, у цих ревнощах виявляв свої вбогі почуття до мами. Я можу все життя виправдовувати його тим, що свого кохання він зовні жодним чином не виказував, бо просто така ось людина...

Знаєш, батьку, я не дурень, я вже дорослий.

Не виказувати почуттів — значить щоразу вбивати кохану людину своїм байдужим мовчанням.

Не виказувати свого кохання — значить відмовитися від коханої людини. І якщо вона ладна йти за тобою до пекла, як моя мама, то все стерпить. Щоправда, стане мовчазною, стриманою, полюбить тишу, в якій проводитиме багато часу з думками про щось своє... Але вона, без сумніву, прийме тебе «таким».

Та хіба ж ти не сволота, «така ось людина»? Я можу бути «таким», моя дружина може бути «такою», мої діти можуть бути «такими», цілий світ може бути «таким»! Розумієш мене, батьку?